

азбуката му, е въвеждането на един буквен белег за два или повече звука – буквата “з” за звука ж и дж.

Кортиаде работи върху стандартизирането на ромския лексикон (М. Кортиаде, 1987) и на ромската граматика. В средата на 90-те години на XX в. той защитава дисертация в Сорбоната (в Париж) по проблемите на стандартизирането на ромския език.

Азбуката, създадена от М. Кортиаде, бе приета и утвърдена като международна ромска азбука на IV Конгрес на Световния ромски съюз, проведен във Варшава през 1990 г., Тя обаче не получи подкрепата на ромската общност в Европа, както и на лингвистите ромолози. На този етап неговата азбука и граматика се използват само във Франция, Румъния и Албания.

В края на 80-те и началото на 90-те години на XX в. в Чехия и Словакия също се правят опити за стандартизиране на ромската азбука и граматика. И ако в Америка, Швеция, Франция се говори за единен стандартизиран език, то в Чехия и Словакия се приема друг подход – стандартизиране с цел запазване вариантите на ромския език. М. Хюбшманова и Й. Неуступни (1996) приемат теорията на М. Клайн (1992) за приемането на няколко варианта на даден език, всеки вариант със свой стандарт. Независимо от това, че ромските диалекти на територията на Чехия и Словакия са четири (чехословашки, унгарски, синти, влашки), авторите са на мнение, че всички те трябва да се развиват – да се създават учебници, вестници и списания, да се използват в радиото и в телевизията.

В средата на 90-те години на XX в. лингвистите от Европа, изследователи на ромския език, се обединяват в международна лингвистична комисия и създават нова азбука, която се налага като стандартна в повечето страни. Тази азбука